

Man gik derefter til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Afgift af Skibe til Navigatorers praktiske Uddannelse og Ophævelse af Konsulatafgiften.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 391).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Handelsministeren (Stensballe): Med Sejlskibsfartens Tilbagegang har det vist sig vanskeligt at skaffe de vordende Styrmande og Skibsførere den fornødne praktiske Uddannelse. Dette Spørgsmaal har i stigende Grad maattet paakalde saavel Søfartserhvervets Udøveres som Ministeriets Opmærksomhed.

Det er ikke noget enestaaende for vort Land, alle andre søfarende Nationer beskæftiger sig dermed, og man er ikke noget Sted enig om, hvorledes man skal ordne den fremtidige Uddannelse. Det foreliggende Lovforslag taler alene om den praktiske Uddannelse, og for at skaffe Penge til Veje dertil er man indgaaet paa at ophæve Konsulatafgiften, som for Tiden indbringer tæt op til 300 000 Kr., og paalægge en ny Afgift paa ca. $\frac{1}{3}$ deraf eller som angivet i Lovforslagets § 1 8 Ø. pr. Register-ton. Der staar endvidere i § 1, hvorledes Opkrævningen skal finde Sted, samt at Ministeren, hvor særlige Omstændigheder taler derfor, kan nedsætte eller helt eftergive Afgiften. De Beløb, som indkommer, har man til Hensigt at anvende til den praktiske Uddannelse af Søfolk til Styrmande og Skibsførere i Handelsflaaden, idet man vil yde Tilskud til Drift af Skoleskibe eller anden Uddannelsesvirksomhed med tilsvarende Formaal. Til Fastsættelse af nærmere Regler herom skal der finde Samraad Sted mellem Handelsministeren og de ledende Organisationer for Skibredere, Skibsførere og Styrmande.

Lovforslaget har været underkastet en ret indgaaende Udvalgsbehandling i det andet høje Ting, og jeg skal under Henvisning til, hvad der der er fremkommet, samt til de udførlige Taler under Behandlingen i Folketinget anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling ogsaa i dette høje Ting.

M. C. Jensen: Der er naturligvis altid Tilfredshed, naar en Afgift nedsættes. Skibsfarten har gennem flere Aar maattet svare en Afgift, der er paalagt Fartøjer

uanset, om de er Sejlskibe eller ikke, en Afgift, der har virket ret generende. Afgiften har været anvendt til Dækning af Omkostningerne ved Konsulatvirksomheden, og derfor har disse Fartøjer faaet gratis Hjælp af Konsulaterne, naar de anløb Havne i Udlandet.

Af de Bemærkninger, som ledsagede Lovforslaget ved dets Fremsættelse i Folketinget, vil man se, at Afgiften det sidste Aar har indbragt ca. 287 000 Kr. Medens Afgiften hidtil har hvilet paa alle Fartøjer over en vis Størrelse, vil man nu efter Lovforslaget fritage dem, der ikke har Maskinkraft som Hovedfremdrivningsmiddel, og Afgiften nedsættes til ca. $\frac{1}{3}$ af, hvad den var i Forvejen, saaledes at den vil blive ca. 100 000 Kr. Nu tror jeg ikke, man skal regne med, at Lempelsen bliver fuldt saa stor som nævnt. Udenrigsministeriet har nemlig taget Forbehold med Hensyn til Konsulaternes gratis Betjening af Fartøjerne. Men det, man i den Anledning kommer til at betale, vil sikkert ikke komme til at beløbe sig til det, der spares, og det maa da hilses med Tilfredshed, at man træffer en anden Ordning, saa meget mere som det, der indvindes, agtes anvendt til den praktiske Uddannelse af Sømand, der ønsker at læse til Styrmand eller Skibsfører.

I Bemærkningerne til Lovforslaget gøres der opmærksom paa, at Sejlskibsfarten gradvis gaar tilbage, og at man ængstes for den Dag eller Tid, da det vil være næsten umuligt at give vore Søfolk en praktisk Uddannelse i Sejlskibe. Jeg indrømmer, at den Uddannelse, Søfolk faar i Sejlskibe, er heldig og fuldt tilfredsstillende. Men jeg tror, man bør gøre sig fortrolig med, at den praktiske Uddannelse ogsaa maa kunne faas i andet end Sejlskibe. Thi det vil dog vist være ganske umuligt ud i en lang Fremtid at give Søfolk praktisk Uddannelse i Skoleskibe. Det staar ogsaa for mig som ikke værende ganske det samme, om de faar Uddannelse i Skoleskibe eller gennem det rent praktiske Arbejde om Bord i Sejlskibe. For øvrigt kan jeg heller ikke tænke mig andet end, at den Uddannelse, der kan faas i Motorskibe og i Dampskibe, dog maa have nogen Værdi. Men man har altsaa været inde paa dette, at den praktiske Uddannelse alene skulde kunne erholdes i Sejlskibe, og vor nuværende Lovgivning, baade Søneringsloven og Loven om Navigationsundervisning, gaar i Overensstemmelse hermed ud fra, at den praktiske Uddannelse skal man have i Sejlskibe for overhovedet at